

Skatteministeriet

11. december 2019
J.nr. 2019 - 6665

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 48 - Forslag til Lov om ændring af selskabsskatteloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love (Implementering af skatteundgåelsesdirektivets minimumskrav til medlemsstaternes CFC-regler, justering af definitionen af fast driftssted, fradrag for endelige underskud i udenlandske datterselskaber m.v., tydeliggørelse af muligheden for skønsmæssige ansættelser ved transfer pricing-forhøjelser og ændring af opbevaringsperiode for grundlaget for indberetning af finansielle konti m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 26 af 20. november 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marie Bjerre (V).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

I bemærkningerne anføres vedrørende CFC-reglerne: ”Efter direktivet er der derimod ikke krav om, at CFC-reglerne finder anvendelse på datterselskaber hjemmehørende i EU og EØS, medmindre der er tale om ”kunstige arrangementer”, hvor datterselskabet ikke driver en reel erhvervsvirksomhed.” Med andre ord, at en substansundtagelse vil kunne benyttes af alle datterselskaber, med mindre aktiviteten må anses for ”kunstig”. Bemærkningerne henviser til EU-Domstolens sag C-196/04 Cadbury Schweppes. Vil ministeren redegøre for, om udviklingen i retstilstanden siden den nævnte EU-dom, eksempelvis som følge af OECD’s BEPS-projekt, betyder, at Danmark vil kunne stille højere krav til substans.

Svar

Der kan henvises til svaret på spørgsmål 16 til L 48 for så vidt angår Cadbury Schweppes-dommen og udviklingen i retstilstanden siden afsigelsen af denne dom. Som det fremgår heraf, er det vurderingen, at der formentlig ikke er ændret væsentligt på de krav, der stilles i en substanstest siden Cadbury Schweppes-dommen, og at der således fortsat stilles meget lempelige krav til opfyldelsen af en substanstest.

Det bemærkes, at substanstesten er et EU-retligt fænomen, der er affødt af EU-Domstolens praksis vedrørende EU-traktatens frihedsrettigheder. Kravene til en substanstest er derfor uafhængige af de internationale tiltag mod skatteundgåelse, som landene i øvrigt er blevet enige om i OECDs BEPS-projekt.

EU-Domstolens praksis og krav til substansvurderinger vurderes således at have den konsekvens, at EU-medlemsstaterne kun i rene misbrugssituationer kan anvende værneregler som f.eks. CFC-regler, når disse regler forskelsbehandler indenlandske datterselskaber og datterselskaber i andre medlemsstater, og at dette gælder, uanset hvad OECD måtte anbefale på området.